

БЕЛАРУСКАЯ

БОРЦЬ

Месячнік
пчальства
і мядова-лекарскіх зёлак

Адрэс рэдакцыі і адміністрацыі Вільня, вул. Каралеўская, 3-8. Рэдакцыя адчынена ў аўторкі і пятніцы ад 10-14 гадз.	Падпісная плата: на год 5 зл., на 1/2 го- ду - 2 зл. 50 гр., на 3 мес. - 1 зл. 50 гр. Заграніцу - удвая даражэй Цана абвестак паводле ўмовы.
---	---

№ 5 .
В і л ь н я , С ь н е ж а н ь 1934 году.
Год I.

А д р е д а к ц и і .

З усіх бакоў атрымліваем пісьмы са скаргамі на нявыразны друк "Бел. Борці" і просьбы выдаваць яе друкарскім спосабам. Мы і самі нічога інша-га не жадаем. Дасюляшні спосаб выдавання - гэта п'якельная работа з бла-гімі вынікамі, і толькі поўная адсутнасць грашовых сродкаў прымусіла нас узяцца за гэтакую працу.

Пісалі мы ўжо аб гэтым і цяпер зноў адказваем усім нашым падпішчы-кам, чытачам і прыхільнікам: хочаце мець лепшую часопісь - памажце нам у гэтым, вазьміце справу ў свае рукі!

Аплачвайце акуратна падпіску, здабывайце новых падпішчыкаў!

Няхай кожны стары падпішчык здабудзе трох новых, і мы тады ўжо змо-жам друкаваць "Бел. Борць" у друкарні.

Гэтым пятым нумарам "Бел. Борці" канчаем 1934 год і абвешчаем пад-піску на новы 1935 год.

Падпіска на год выносіць усяго 5 залатовак, на п ўгоду - 2 зл. 50 гр., на квартал - 1 зл. 50 гр.

Просім усіх нашых падпішчыкаў і прыхільнікаў надсылаць ужо зараз пад-піску на новы год, узяўшы пад увагу тое, што рэдакцыя "Бел. Борці" вызначае прэміі тым, хто ўнясе падпіску да 1-га лютага 1935 году.

Хто ўнясе падпіску адразу за цэлы год - атрымае 2 порцыі насення найлепшых медадаў, а хто ўнясе за поўгоду - атрымае 1 порцыю.

Кожны пчальар у сваіх уласных інтарэсах павінен стацца падпішчыкам "Бел. Борці" і пасьпяшыць з высылкаю грошаў!

Рэдакцыя і Адміністрацыя.

Д а г л я д п ч о л з і м у ю ч ь н ь х н а д в а р э .

Калі вульлі добра збудаваныя, шчыльныя, з падвойнымі сьценкамі і ма-юць бакі паміж застаўной дошкай і сьценкамі запоўненыя мятай саломай, або сухім лісьцём, то пчолы ў іх добра перазімуюць на дварэ - бяз ніякага вон-кавага ўцяплення. Вылетаў пры гэтым ня затыкаць, ня сеткаваць ня трэба, можна толькі іх звузіць у слабых сем яў. Перад вылетами ставяцца скосна спецыяльныя дошкі, або падймаюцца падлётныя, каб абараніць гняздо ад ветру і вылеты ад засьпаньня сьнегам. Уцяпленьне дна вульля зьнізу дае добрыя вынікі, бо тады дно і ніз рамак ня вільгатнеюць. Найпрасьцей уцяпліць мож-на паклаўшы пад вульлей яловыя лапкі, толькі ня шчыльна тады паветра па-між імі праходзіць, а дно ўтрымліваецца цёплым. Кладуць гэтак сама пад вульлей на калочках убітых у зямлю старое дно ад вульля, або нейкую іншую дошку і абсыпаюць вульлей сьнегам аж да стрэшкі. - Абсыпаньне сьнегам прак-тыкуецца часта, трэба толькі ўважаць сьледзіць, каб вылеты ня былі засьпанні, бо пчолы могуць тады задушыцца. - Дзеля гэтага можна ўжываць тры спосабы: 1. Калі вульлей мае два вылеты, верхні і ніжні, то засьпаем сьнегам да верх няга вылету; 2. Калі вульлей мае толькі адзін вылет, то засьпаем вульлей з трох бакоў, а пераднюю сьценку астаўпваем адкрытай; 3. Засьпаем вульлей цал-ком, але ад вылету праводзім вузкі калідорчык, вылажаны дошкамі, дзеля пра-ходу паветра.

Наагул зімою трэба звяртаць пільную ўвагу на доступ паветра да гняз да і дзеля гэтага пасья кожнай веі ачышчаць старанна вылетн ад сьнегу, каліб ён туды ўбіўся.

Далейшы дагляд палягае на абароне пчол ад мышаў і птушак. Асабліва часта "выстуківаюць" з вульля пчол і зьядаюць іх сінякі, жоўны і дзятлы. У ніякім выпадку ня можна гэтых птушак забіваць; хаця яны зімою робяць у пчальніку шкоду, але для нашых садоў яны вельмі карысны і дзеля гэтага іх трэба толькі адцягнуць ад пчальніка, вешаючы дзеля іх кармушкі з ежай, або кусочкі сланіны дзе небудзь здалёна. Каб абараніць ад іх пчолак прымацоўваюць да дрэва, або да жэрдзіны выпханага пугача, або вешаюць забітую ва- рону.

У працягу ўсёй зімы трэба кожны тыдзень "пераслухаць" пчол пры по- мачы гумовай трубкай. Найчасьцей пчалары слухаюць пчол проста вухам пры- кладваючы галаву да вылету, але гэты спосаб нядобры, бо заўсёды раней трэба да пчол пастукацца, каб галасьней аказаліся, бо інакш іх не пачуем. Тымча- сам прыгатаваўшы сабе гумовую трубку на 30-35 см. даўжынні можа у кожную пару пчол пераслухаць не робячы ніякага стуку і не турбуючы іх. Укладаем адзін канец трубкай сабе ў вуха, а другі ў вылет і гэтакім спосабам чуем нават самыя слабыя зьні.

Практычны пчалар, паслугоўваючыся заўсёды адной і гэтай самай трубкай можа амаль бяз памылкі пазнаць стан сям'і па зьнаках, якія выдаюць пчола. І так, роўны і аднастайны шум, быццам малай крынічкі, сьведчыць аб пачына- стане сям'і. Шум няроўны, неспакойны, падобны да шэлясту сухога лісьця га- ворыць нам, што пчола галодныя. Калі пчолам зімна, яны гэтак сама аказыва- юцца шэlestам, прычым чуваць і ціхае бзыканьне. Калі ў вульлі гарача пчо- лы гудзяць голасна і вылетаюць на двор. -Сям'я бяз маткі, ад часу да часу выдае ціхі энк агульны і паасобны.

Ведаючы дарогай пераслухваньня чаго пчолам нехапае стараемся якнай- хутчэй ім парадзіць.

Паратуем пчола ад бяды, а можа і сьмерці, і сябе ад матэрыяльнай страты

З.В.

С а л а м я н н я в у л ь л і .

Вельмі часта даецца чуць крытыку саламянных вульлёў; кажуць што яны не надаюцца для пчолак перад усім дзеля таго, што ў іх лёгка можа завесь- ціся вільгаць, ну і што іх лёгка могуць прагрысці мышы, якія ўлезшы у ву- лей робяць там шмат шкоды. Гэта два найгалаўнейшыя і здаецца адзіныя за- кіды, якія крытыкі робяць саламянным вульлям. Няхай мне, як пчалару практы- будзе пазволена скрытыкаваць гэтыя закіды і даказаць, што яны безпадстаў- няны. -Вадку пчола ад шмат гадоў амаль выключна ў саламянных вульлях сыс- тэмы Дадана. Сталая практыка пераканала мяне, што ваджэньне пчола у гэ- такіх вульлёх вельмі выгаднае. З аднаго боку выгадна таму, што саламян- ные вульлі для пчаліра-гаспадара таней каштуець, а гэтак сама яго лягчэй і скарэй можна зрабіць. З другога боку гэтакі вульлі якраз больш адпорны на вільгаць, бо саломе гэта матэрыял порысты, які лёгка самовентылюецца. Далей, у кожным вульлі пры заняўваньні можа завясць вільгаць, але віль- гаць гэтая ў саламянным вульлі заводзіцца ня гэтак скоро, як у вульлі дзе- равяным, а апрача таго і выгнаць яе заўсёды лягчэй.

Галоўны дадатні бок саламянных вульлёў, дык гэта сталасць і аднастай- насць тэмпературы. У летку гэтакі вульлі ня вельмі скоро нагрэецца, а ў зімку ня гэтак лёгка стынець, бо саломе, як порысты матэрыял, зьяўляецца горшым правадніком цяпла і холаду ад дзерава.

Што-ж тычыцца таго, што гэтакі вульлі могуць лёгка прагрысці мышы, дык ад гэтага вельмі лёгка усьцерагчыся. Дзеля гэтага трэба перад усім вельмі моцна сьціскаць салому ў прасе, а па другое трэба заўсёды з вонкаў вульлі памалываць з парша адным покастам, а потым пакоснаю хварбаю. За- мазываць вонкавыя сьценкі саламянага вульля цэмантам, або іншым падобным матэрыялам ня раджу дзеля таго, што пад гэтакім тынкам саломе хутка прэе- і вульлі дзеля гэтага робіцца менш трывалым.

Практыя.

Калі хочаце, каб "Беларуская Борць" выходзіла д р у к а р -
с к і м спосабам, старайцеся здабыць ей якнайбольш падпішчыкаў,
а самі без адкладу прышліце падпіску.

Л. В о й ц і к а в а .

М е д а д а й н н я р а с ь ц і н н .
/працяг/

Р а б і н а . -укр.Рябина, -рас.Рябина, -польск. Jarzebina . /Sorbus aucuparia/.

Дрэва нявысокае. Лісьцё мае непарна-пяростае з лісточкамі падоўжнімі зубкаванымі. Кветкі дробныя, белыя сабраныя ў багатыя вялікія парасончкі. Цьвяце зараз пасля садовіны, г.зн. у такім часе, калі яшчэ пажытку ў прыродзе ёсць мала. Рабіна дае шмат мёду і пяргі. Ягады сьветла-чырвоныя выглядаюць на дрэвах вельмі прыгожа, дзеля чаго часта садзяць рабіну ў садох, парках і каля хат. У нас расьце дзіка. Зямлі патрабуе добрай. Размнажаецца з насеньня, якое знаходзіцца ў ягадах. Перамёрзшыя ягады трэба расціснуць і перамыць у вадзе. Аддзяліўшаеся насенне выбраць і рассяпаць, каб абсохла, а тады застратыфікаваць. Сеяць вясной.

На поўначы з ягад рабіны гоняць спірт і гарэлку, робяць наліўку, смажаць іх у цукры, робяць воцат і даюць зімой курам ды гускам. -З перамёрзлых ягад смажаць павідлы, якія ўжываньня па крысе маюць лячыць катар кішок. Некаторыя ўважаюць ягады рабіны за добрае лекаства ад раматызму і на ачышчэньне крыві.

Б р э к і н я . -укр.Берека, польск. Brzekinia. /Sorbus torminalis vel Pirus torminalis/.

Дрэва сярэдняй вялічынны; лісьцё мае пальчатае, як у клёне, толькі больш падоўжнае і выразы не такія глыбокія. Кветкі белыя, як у рабіны, толькі з вялікімі брудна-ружовымі пыльнікамі. Ягады крыху большыя, чым у рабіны, бранзовыя, перамёрзшыя ўжываюцца да яды. Цьвяце ў канцы траўня ды пачатку чэрвеня. Дае пчолам мёд і пяргу. Расьце дзіка на поўдні; спатыкаецца на Падольлі. Часта гадуецца ў садох і парках. Размнажаецца з насеньня і атожыньнем. Расьце добра ў кожнай зямлі.

Т а п о л я б е л а я . укр.Тополя біла, ябруд. рас.Тополь белый, польск. Białodrzew, Topola srebrzysta. /Populus alba/.

Высокае дрэва да 20-30 мэтраў. Кара белавата-шэрая, у маладых дрэвах гладкая, у старэйшых карпавая. Лісьцё яйкаватае, зубкаванае, на вяршках галінак большае і 3-5 пальчатае; зверху гладкае цёмна-зялёнае, падноподам бела-кашлатае. Цьвет -доўгія звешаныя каткі -зьяўляецца ў канцы сакавіка, пачатку красавіка перад лісьцём. Таполя дае пчолам пяргу і кіт. Дзіка спатыкаецца каля Станіславава /даўн.Галіччына/ і то рэдка. Найчасцей садзяць у парках і пры дарогах. Паходзіць з паўднёвай Эўропы ды паўночнай і ўсходняй Азіі. Размнажаецца лёгка кускамі галінак і сукоў, якія ўторкнутыя ў зямлю растуць вельмі хутка.

Я с а к а р . укр.Сокорина, рас.Осокорь. польск. Topola szara /Populus nigra/.

Наагул дрэва падобнае да папярэдняга, толькі мае шырэй разложэнае галылё і лісьцё сэрцаватае аднастайна зялёнае. Расьце па цэлай Эўропе на мокрых грунтах, па берагох лясоў. Размнажаецца як таполя белая. Дае пяргу і кіт і мае ў пчаларстве найбольшае значэньне з усіх таполяў. Цьвяце ў красавіку. Дрэва ясакара, як лёгкае і мяккае, ўжываецца на ўсялякія хатнія прылады. З кары робяць паплаўкі да рыбацкіх сетак, а маладыя лісьцём і карой хварбуюць на жоўты, або зялёны колір.

В я р б а . /Salix/.

Ёсць вельмі шмат гатункаў вербы; адныя растуць кустамі, іншыя дрэвамі і дарастаюць да 20 мэтраў вышні. Адныя растуць на мокрых мейсцах, іншыя на пясках. Пруткія галінкі розных вербаў ўжываюцца на плецінны вырабы -кошкі, крэслы іг.д., дзеля чаго закладаюць, асабліва на няўжытках цэлыя плянтацні вербы, адпаведнай на гэтакія вырабы. -Вербовы вугаль ўжываецца да вырабу пораху і да рысаваньня. Кара ўжываецца да вырабу скураў, а маладая кара з 2-3 гадовых галінак ўжываецца як лекаства пры трасцы замест хініны. Некаторыя гатункі, дзеля сваёй прыгожасьці, гадуюцца як дэкаратыўныя. У пчаларстве вербы карысны тым, што пчолы ў іх мёдзе і пярзе знаходзяць г.зв.саліцыль, які зьяўляецца памоцным пры вяснавай ляксе. Аднак найбольшае значэньне для пчол маюць тыя вербы, якія цьвитуць рана вясной перад садовінай і тыя, што цьвитуць у канцы красаваньня садоў.

Перагледзім найбольш цікавыя для нас гатункі.

1. В е р б а і в а -укр.верба іва, рас.ива, польск. Iwa. /Salix caprea/ Бывае або кустом, або невялікім /да 10 мэтр./ дрэвам. Лісьцё мае зверху цёмна-зялёнае, падноподам бела-кашлатае. Цьвяце перад лісьцём у сакавіку або красавіку. Дае і вялікім ліку мёд, пяргу і кіт.

2. В я р б а ч о р н а я . укр.верба лавролиста, рас.верба лавровая, польск. Wierzba laurowa. /Salix pentandra/.

Дрэва прыгожае, дарастае да 10 мэтраў. Лісьцё цёмнае бліскучае. Цьвяце пазьней чым іншыя /у канцы траўня/. Дае шмат мёду і пяргі.

3. В я р б а п л а к у ч а я. /Salix babylonica/ Вельмі декоративнае дрэва, якое часта садзяць у парках і на могілках. Паходзіць яна з Малой Азіі. Галінкі мае тоненькія даўгія і звільня; лісьце вузенькае, сіня-зялёнае. Цвіце ў канцы красавіка.

Усе вербы размнажаюцца вельмі лёгка зрэзамі.
В я з. укр. Берест, рас. виз, берест, полск. Wiaz vel Brzost. /Ulmus campestris

Высокае дрэва дараствае да 30 мэтраў. Жыве да 100 гадоў і больш. Лісьце мае сэрцаватае, загостранае, падвойна-зубаванае, пакрытае шорсткімі валаскамі. Цвіце ў сакавіку і красавіку, перад лісьцем, дробненькім чырванаватым цветам, які сядзіць цесна пучкамі пры самых галінках. Дзе пчолам мёд і пяргу. Расьце дзіка ў лясах, але толькі паасобнымі дрэвамі. Часам яго садзяць у парках і каля хатаў. Пры дарогах садзіць ня варта, бо дарожны пыл вельмі набіваецца ў валаскі лісьця, ад чаго разводзіцца маса травяных вошаў і лісьце хутка сохне і ападае. Удаецца і на лёгкай зямлі, але на вельмі пустой, расьце ня прыгожа. Размнажаецца з насеньня, якое сеецца ў чэрвені, значыцца як толькі дасьпее.

Дрэва вязаў маладых жаўтавата-белае, старых - чырвона-бурае; яно вельмі сьціслае, гнуткае і трывалае; ня лёгка гніе ні ў вадзе ні на паветры і чарвякі яго не чапаюць. Дзеля гэтага яго ўжываюць вырабы сталярскія, такарскія, боднарскія, на падставы да арматаў да машынаў, да падводнай будовы і г.д. Лісьце сьвежае і сушанае зьяўляецца добрым кормам для авечак.
/далей будзе/.

АДКУЛЬ ПЧОЛЫ ЗІМОЙ ВЯРУЦЬ ВАДУ.

Кожны пчалар добра ведае, што пчолы, роўна з мёдам і пяргой, ужываюць вадку. Калі ў летку мы бачым шмат пчол, збіраючых вадку, то адкуль яны бяруць вадку зімой, ня вылетаючы з вульлёў? Над гэтым пытаньнем доўга працавалі вучоныя, пакуль яго на канец разьвязаць. Аднак і цяпер яшчэ ня ўсе пчалары аб гэтым ведаюць. Шмат пчалароў думае, што зімой пчолы здавальваюць смагу той вільгаццю, якая спатыкаецца ў вульлёх.

У сапраўднасьці, як правільна заўважыў вядомы пчалар Вэрлепш, у вільготным вульлі вадкі пчолам не хапае, у той час калі ў сухім яе даволі.

Тая вада, якая патрэбная пчолам падчас зімы, творыцца сама па сабе. Незакрыты мёд уцягвае ў сябе вільгаць з паветра. А паветра, чым больш бывае нагрэтае, тым больш затрымлівае ў сабе вільгаці, каторую затое лёгка з сябе выдзеліць, калі пачне ахаладжывацца.

Пры нармальным і спакойным зімаваньні клубок пчол дыхаючы выдзяляе паветра цяплейшае, чым паветра знаходзіцца ў непакрытай пчолам і часьці гнязда; пры выхадзе з клуба гэтае паветра спатыкаючы на сваёй дарозе прадметы халодныя, само ахаладжываецца і выдзяляе лішнюю вільгаць, якую густы, раскрыты мёд уцягвае ў сябе і робіцца настолькі вадзяністым, што пчолы, ядучы яго, здавальваюць сваё запатрэбаваньне на вадку.

І вось з мэтай атрыманьня гэтакім чынам патрэбнай для свайго зімовага жыцьця вадкі, пчолы, паводле досьледаў пчалара Цесельскага, звычайна над клубком і трымаюць заўсёды, некаторы лік каморак з раскрытым мёдам, каторы ўцягвае ў сябе з паветра вільгаць.

Н. Б а д а ў.

З д а б ы в а й м а в е д у !

Мінулі часы, калі на пчаларства глядзелі як на штосьці такое, чым кожны можа займацца без ніякай веды, аб чым было толькі пара вульлёў. Зараз кожны пчалар, як пачаткуючы, так і практык добра разумее патрэбу фаховае веды, без якой ня здолее ён карысна вясьці сваю пчаларскую гаспадарку.

Гэтае жаданьне здабыць веды вылікала наплыв у нашу рэдакцыю шмат розных запытаньняў як аб беларускай пчаларскай літаратуры, так і аб курсах. Ня маючы магчымасьці налізіць у бліжэйшыя часы свае курсы, мы радзім нашым пчаларам, якія хочуць паважна і грунтоўна вывучыць пчаларства зацікавіцца 6 месячнымі заочнымі курсамі пчаларства ладжанымі Украінскім Тэхнічна-Гаспадарчым Інстытутам пры Украінскай Гаспадарчай Акадэміі у Подэбрадах /Чэхаславацкія/.

Курсы гэтыя маюць сваім заданьнем паглыбіць веды пчалара-практыка, азнаёміць яго з рацыянальным спосабам выдзяленьня пчаларскае гаспадаркі, ды прыгатаваць яго да грамадзкае працы ў гэтай галіне вясковае гаспадаркі.

Праграма курсаў наступная: 1. Разьвіцьцё пчаларства на Украіне. Вывучае значэньне пчаларства. 2. Народна-гаспадарчае ды сельска-гаспадарчае значэньне пчаларства. 3. Уступ да біялягічных падставаў гадаваньня пчол /апікультура/. Клетачкі цела пчалы /Асновы цыталёгіі/. Спадчынасьць у пчолах /асновы генэтыкі пчалы/. 4. Разьвіцьцё пчалы /асновы эмбрыёлёгіі пчалы/.

Будова і жыццёвыя працэсы цела пчалы /асновы анатоміі і фізіялогіі пчалы/. 5. Змэслы пчалы /асновы псыхалёгіі пчалы/. Жыццё сям'і пчол /асновы біялогіі пчол/. Паходжаньня ды расы пчол /асновы сыстэматыкі пчол/. 6. Медадаўняныя расьціны. Медадаўняныя севазвароты. 7. Вульлей /вульлей, рамка, галоўныя часткі рамкавага вульля, сыстэмы вульлёў і будова вульля/. Значэньне вульля у жыцці пчол. Пчаларскія прылады. 8-II. Тэхніка пчаларства: пчалынік і яго будова, як трэба абходзіцца з пчоламі, перагон пчол, злучваньне сям'яў, нацягваньне рамак вузю, гадаваньне пчол. Зьбіраньне раёў. Штучнае раеньне. Перанос і перавозка пчол. Наркотызаваньне пчол. Дабываньне мёду ды воску. Выраб штучнае вузы. Зімаваньне пчол. Праца ў пчалыніку ў працягу году. Досьледы ў галіне пчаларства. 12. Пчаліная Вактэаролёгія. Барацьба з хваробамі пчол і іх шкоднікамі. 13. Палепшаньне расы пчол. Расавая гадоўля пчол. 14. Тэхнолёгія мёду і воску /выраб з мёду і воску/. Збыт і стандарызация мёду ды воску. 15. Эканоміка і арганізацыя пчаларскіх гаспадарак. Сыстэмы пчаларскае гаспадаркі. Пчаларскія арганізацыі. 16. Дзяржаўныя і грамадзкія захады да палепшаньня пчаларства /школы, курсы, выстаўкі, конкурсы, нагарады, літэратура, часопісы/ Палітыка і законы ў галіне пчаларства.

Як відаць з праграмы навучаньне на курсах паважнае і ўсебаковае, а дзеля гэтага і карыснае для кожнага пчалара. Кіраўніцтва Курсаў дала нам згоду на прыняцьце на курсы нашых беларускіх пчалароў і дзеля гэтага кожнаму, хто мае магчымасьць варта гэта выкарыстаць.

Цана поўнага курсу разам з падручнікам кор.чэскіх /каля залатав./
Адрэс курсаў: Ukrajinský Technicko-Hospodářský Institut, Poděbrady, Tchécoslovaquie.

М ё д я к л е к а р с т в а .

Мед і алёс /аліяс/ -лекарства ад хваробы лёгкіх.

Іх кілё найлепшага сыпелага мёду, шклянку сасновых пупышак і шклянку дробна пакрышанага алёасу ўкінуць у новы гліняны гаршок, шчыльна накрыв, абляпіць шчёлку паміж гаршком і накрывкай хлебным цестам ды паставіць у печку /разам з хлебам/ на 24 гадзіны. Выняўшы працёрці праз густое сита і зьліць у бутэльку.

Прымаць так: першы тыдзень штодзенна па I гарбатнай лыжачцы, другі тыдзень - па 2 лыжачкі, трэці тыдзень - па 3 лыжачкі, а чацьверты тыдзень - па I сталовай лыжцы. - Скончыўшы чацьверты тыдзень зрабіць перарыв на 8-10 дзён, а пасля зноў гэтака сама паўтарыць.

Масьць ад скулаў. Сыпачы ў печы 2-3 цыбулі, залежна ад вялічынні. Сыпчаную добра перацёрці праз сётка. - Узяць I лыжачку гэтае масы, I лыжачку мёду і I лыжачку алівы. - Усё гэта ўлажыць у эмаляваны кубачак і перасмажыць дадаўшы пшоннай мукі да пажаданай густаты. Ад гэтай масьці, намазанай на палатняны шкуматок і прыложанай да скулы, апошняя вельмі хутка нарывае.

К У Т О К Н А Ш Ы Х Г А С П А Д Ы Н Ь .

Надыходзіць Каляднае сьвята; трэба падумаць, каб яно прайшло па магчымасьці весела і прыемна, асабліва для нашых дзетак. - Няхай хаця яны забудуцца аб розным жыццёвым горы і маюць мілае "салодкае" сьвята, аб што павінны пастарацца ўсе мамы і старэйшыя сёстры. Гэта ня так трудна, асабліва ў сям'і пчалара. - Чагож, чаго, ня можна зрабіць з мёду!

Вось тут падамо некалькі радаў.

Д о б р ы я п е р н і к і .

2 шклянкі мёду варыць пакуль ня будзе румянны; з I-й шклянкі цукру зрабіць густы сироп і ўліць яго ў пасудзіну з мёдам; як перакіпіць адзін раз пасудзіну адставіць і ўсыпаць 4 лыжачкі роўна з берагамі ачышчанай соды і розных карэньняў на запах: 2 лыжачкі цынамону, I лыжачку ангельскага перцу і адну лыжачку гвоздзікаў, - усё гэта трэба раней добра, мякка стаўчы. Мёд з карэньнямі і содай дакладна вымяшаць і ўліць у міску, у якую раней сыпем 5 шклянак сухой пшоннай мукі. Уліваючы мёд бязупынна перамешваем яго з мукою лыжкаю. Вырабляем цеста лыжкай у місцы доўга, чым даўжэй, тым лепш. Як цеста будзе зусім халоднае, убіваем 2 цэлыя яйкі і месім далей. Калі ўжо зробіцца пухкім, выкідаем на сталёніцу пасыпаную мукой і яшчэ месім рукамі. Добра вырабленае цеста расцягваем на бляху пасыпаную мукой і пячём у печы напаленай як на пірагі ў працягу 20 мінут. Спечаныя пернікі найлепш парэзаць на кускі і пераховываць у шклянні слоіку, абвязаўшы паперай. - Вельмі доўга захоўвае сьвежасьць. З.С.

М а к а ў н і к і . Робіць іх так: I кілё мёду варыць і сыпліць у яго паўкілія маку ды бязупынна мяшаюць. Варыць пакуль не зарумяніцца. Тады выкладаюць масу на сталёніцу аблітую халоднай вадой і пасыпаную манам. Калі

Уже крху астыне тоненька развалювають і режуть на кусочки уселякй форми. Перасыпають їх макам і пераховають у сухім і халодным мейсцн. Гэ-
тня макаунікі замінюць дзецям розныя цукеркі.

/паводле Украінскага Пасічніка/

Пітны мёд да хуткага ўжытку. Т кілі мёду і 12 шлінак вады добра ра-
мяшаць, дадаць 2 грамы хмелю і варыць у працягу 2 гадзін. Як закіпіць са-
браць шум. Астудзіць да 20°; дадаць 1 дэка дрожджаў, добра перамяшаць і
зліць у дэравяны бачоначак, або ў шкляную бутлю, закарнаваць коркам у я-
ўставіць шкляную трубачку сагнутую калейкам, і заліць корак воскам, каб
не праходзіла паветра; другі канец трубацкі ўставіць у пасудзіну з вадой.
Трубачка патрэбна дзеля таго, каб падчас бушавання адыходзілі газу, але
не ўваходзіла сьвежае паветра, ад якога мёд можа сьвіснуць. Для бушавання
паставіць пасудзіну з мёдам у пакоі з тэмператураю не ніжэй 14°. Калі п-
рабушае, гэта будзе праз якіх 2 тыдні, разліць у бутэлькі, моцна закар-
наць, абвязаўшы коркі шпагатам і злажыць у склепе.

Рыхтумска да новай кампаніі.

На пройдзе і 3 месяцаў, як зямля, якая яшчэ нават не апынулася ў св-
зімовня вопраткі, скіне з сябе сьнегавыя і лёдавыя насцьці, і распачнец
зноў збор лекарскіх зёлак.

На будзем гаварыць аб значэньні лекарскіх зёлак і аб тым, што можа
даць збіраньне іх. Шмат ужо пісалася і гаварылася аб гэтым і ўсім гэта
добра ведама. Аднак ня можам не звярнуць яшчэ раз увагі на зёлкавую
справу нашае безработнае інтэлігенцыі, якая сядзіць па вёсках і ня ведае
што рабіць, за што ўзліцца, каб зарабіць хоць пару грошаў.

Зёлкі і могуць даць усім безработным, не скажу што вилікі, але затое
сталы заробтак, пачынаючы ад самае раньняе вясны, як толькі сойдзе сьнег
аж да той пары, калі зямля зноў пакрыецца сьнегам. Трэба толькі сваячасна
распацаць збор і загадзі да гэтага прыгатавацца. Апошнія месяцы зімы і па-
вінны быць адпаведна выкарыстаны.

Т-ва "Пчала" хочучы зноў пайсьці на сустрэчу ўсім тым, хто хоча за-
няцца зборам зёлак, ладзіць дзеля гэта ў пачатку 1935 г. 3-х тыднёвыя за-
вочныя курсы. Навука на курсах бесплатная, толькі як зварот коштаў паперы,
друку і паштовых расходаў зьбірае Т-ва "Пчала" і падпішчыні "Вел. Борці" па-
вінны ўнясьці па 2 залатоўкі, а ўсе іншыя па 3 зл.

Поўны курс складаецца з 9 лекцыяў, якія будуць * высылалца раз
у тыдзень партыямі па 3 лекцыі.

Праграма курсаў наступная: 1. лекцыя - Гісторыя ўжываньня зёлак у ля-
чэньні. Прыклады да збіраньня зёлак. Пара і спосабы збіраньня паасобных
частак расьцін. 2-ая лекцыя - Арганізацыя зборных пунктаў. Прыклады да су-
шэньня. Спосабы сушэньня. 3-ая лекцыя - Перахоўваньне сухіх зёлак. Перасылка.
Варункі аплатнасьці. 4-9 лекцыі - абымцы падрабязна апісаныя зёлкі най-
больш у нас спатыканыя і маючыя запатрэбаваньне ў гандлі.

Высылка лекцый распачнецца зараз па атрыманыя падпіскі на курсы.

Адначасна Т-ва "Пчала" просіць ўсіх тых, хто адпаведна прыгатаваў-
ся і згадзіўся бы арганізаваць у свае зборны пункт, напісаць у Т-ва падаю-
чы якія зёлкі ў вилікшых колькасцях можна мець у дадзенай ваколіцы, як ма-
ецца справа сушэньня, ці ёсьць кадр збірачоў і якія варункі .платы бы-
лі б магчымы. Па атрыманыя пісьма Т-ва войдзе ў гэтай справе ў бліжэй-
шыя зносіны.

З ЧУЖОГО ЖЫЦЦЯ І ПРЭСЫ.

Дня 30 верасня г.г. у Кракаве адбыўся агульны сход сямброў Пчалірскага
Т-ва ў Кракаве і паседжаньне Агульнай Рады Саюзу Паветаў Пчалірскіх Т-ваў.
Прысутных было больш 150 пчаліроў і дэлегатаў 15 Пчалірскіх Таварыстваў.

Інспектар Лёранц прачытаў рэфэрат: "Агульны стан пчалірства ў Польшчы"
у якім гаварыў, што пчалірства ня толькі прыносіць карысьць пчаліру, даючы
яму мёд і воск, але і пабольшвае даходнасьць земляробства і садоўніцтва.
Дзеля гэтага дакладчык бачыць неабходнасьць цеснай сувязі пчаліроў з ага-
роднікамі у сільных пчалірска-агародніцкіх арганізацыях.

Наступным быў рэфэрат інж. Паўлоўскага: "Спосаб падкармливаньня пчол
дэнатураваным цукрам і як ратаваць пчалінікі ў цяперашнюю пару". У сваім
рэфэраце дакладчык даказвае, што прызнаны ўрадам цукар у колькасці 2 кгр.
на в. лей ня можна назваць ратункам, бо пчолы, каб не прапасьці з голаду, па-
вінны атрымаць па 6 кгр.

Пасьля выбараў, былі прыняты наступныя рэзалюцыі:

1. Рэфэрэнт пчалірскі павінен быць пры "Ізбах Ральнічых", а таксама і
пры Міністэрстве Земляробства.

2. У справах звязаных з патрэбамі пчаларства рашаючы голас павінны мець самі пчалары.

3. Прыважаючы і разьдзел цумру для пчол павінны праводзіць мясцовыя пчаларскія Т-ва.

/Pszczelarz Polski/

У пав.Бендзінскім,у Стэжэметыцах 30 верасьні г.г.была арганізаваная земляробска-агарадніцкая выстаўка,падчас якой адбыўся зьезд пчаліроў гэтага павету. -Зьехалася каля 100 чалавек. Паміж іншым было пастаноўлена заляжыць пры О.Т.О.іК.Р.пчалірскую сэнцыю,да якой адразу запісалася 73-х пчаліроў.

/Pszczelarz Polski/

У Кёнігсбэргу /Усх.Прусы/ пры Заалягічным музэі канд.Альжб.Віхэрт чытала цікавы рэфэрат аб жыцьці пчол. У канцы былі паказаны 2 фільмы пад кір.праф.К.ф.Фрыш. -Першы фільм паказываў,як пчола адносіцца да розных кляраў і запахаў,а другі,як пчола паразумеваўца паміж сабою. Публікі было шмат;зацікаўленьне вялікае.

/Königsb. Allg. Zeit./

Пчаліротва ў Нямеччыне дае 500 мільёнаў марак даходу. Газэта "Progres de l'Allier" падае данныя Статыстычнага Ураду Нямеччыны аб прадукцыі мёду, якая сёлета дайшла да 200 тысяч цэнтнараў,што прастаўляе вартасьць 35 міль.ням.марак. Калі да гэтага дадаць прадукцыю воску і прадукцыю садоўны,што без пчол не магло абыйсьціся,то цэлы даход з пчаліротва Нямеччыны аблічае ад 400 да 500 мільёнаў. У Нямеччыне налічваюцца ўсяго 2 мільёны калод пчол.

/Gazette Apicole/

Зацікаўленасьць Украінскіх дактароў справаю зьёлак.

19 траўня г.г.інж.М.Гаўрыленка прачытаў у Т-ве Украінскіх Дахтароў у Львове рэфэрат аб лекарскіх зьёлках,аб іх гадоўлі,аб зборы з дзікага стану ды аб прадажы і прыгатаваньні да іх. -Рэфэрат выклікаў вялікую зацікаўленасьць сярод прысутных,якіх было больш як 40 асоб,і дзеля дыскусіі было вызначана нават асобнае паседжаньне Т-ва.

/Українські Агрон.Вестник/

У мэдыцыне адкрыцьцё новых сродкаў бывае найчасьцей зусім прыпадковае. Сягодня вельмі добрым і шырока отасаваным лекарствам ад сэрцовых хваробаў ёсьць г.зв.Палечнік /укр.Наперотник,рас.Наперотник,польск.Narost-nicae,лац. Digitalis/Вось якая яго гісторыя. -У 1775 г. англіійскі доктар Вітэрынг даведаўся,што адна старая жанчына прадае нейкую зьёлкавую мяшанку якая нязвычайна добра дзейць проці вадзяной пухліны. Дзеля таго,што ён сам меў гэтую хваробу,пасьпішыў купіць тую мяшанку і адкрыў,што яна ў большай частцы складалася з палечніка. Пасьля доўгіх досьледаў адкрылі,што палечнік мае ў сабе г.зв."дзігталіну",якая ёсьць цудоўным сродкам проці хваробаў сэрца.

/Königsb. Allgem. Zeit/

З Н А Ш А Г А Ж Ы Ц Ь Ц Я .

вёска Слабада,пав.Вілейскі. Медазбор у нашай ваколіцы сёлета быў сярэдні. Палівыя краскі,дзякуючы засусе,далі мёду вельмі мала,і толькі верас,якого ёсьць шмат у нашых лясках,даў пчолам добры пажытак. Пагодная і цёплая восень дала пчолам магчымасьць прадаваць калі верасу пакуль ён не засох. Кожны вулей даў у сярэднім па 32 кгр.мёду.

Грыцэвіцкая гміна,пав.Нясвіжскі. У нашай гміне хіба ні знойдзецца ніводнае вёска,у якой бы ні было пчаліра. Нашы пчалары пераважна аматары пчалірскай штукі і займаюцца такой не для зьску,але праз цікавасьць і хіба дзеля таго,што наагул беларускі селянін любіць пчол. Аднак знаходзіцца шмат ужо і такіх,якіх трактуюць пчаліротва як паважную галіну земляробскае гаспадаркі,і не адзін з іх ужо дайшоў да напярэй свайго быту толькі дзякуючы пчаліротву. Знаходзіцца ў нас такія пчалінікі,які перавышаюць 30 пнёў пчол /як напр.п.Лавоцкі Нова Двор,які мае ўжо блізка 100 пнёў,п.Казак з Матушы 33 пні і шмат іншых/. -Вульлі пераважна сыстэмы Лівіцкага. У апошні час аднак заўважваецца тэндэнцыя пашыраць вульлі Дадана. -Пчалінікі функцыянуюць і разьвіваюцца добра, і з гэтага можна прадбачыць,што ў недалёкай будучыне пчаліротва ў нашай гміне займе паважнае месца ў жыцьці селяніна. -Сьлетні медазбор можна акресьліць як добры,бо мёд у нас паходзіць з кветак белай канюшыны /дзяцеліны/ якой было шмат пасеяна на пашу.

Ул.Казак.

Х р о н і к а Т - в а " П Ч А Л А "

Вечарына Т-ва "Пчала",якая мела адбыцца 15 сьнежня г.г.,з прычынаў ад Т-ва незалежных,адложена на канец студзеня.

ПАШТОВАЯ СКРЫНКА.

Гр.Піліпу Карпенюку. Шчыра дзякуем за Ваш мілы ліст і за той давер з якім адносіцеся да нашых пачынанняў. Вельмі добра зрабілі, што запісаліся на курсы "У.Т.Г.І.". Гэта курс паважны і дасць Вам шмат карысці, шмат веды, якой зможаце пасяля падзяліцца з сваімі суседзямі-пчаларамі. Старайцеся ўнасіць сьведомасць паміж сваіх суседзяў; старайцеся пераконваць аб патрэбе сваёй арганізацыі дзеля палепшання пчаларскай гаспадаркі і барацьбы з рознымі яе недамаганьнямі. - "Бел.Борць" выслалі Вам з 1-га нумэру.

гр.Эдм.Зузэмілю. Вельмі дзякуем за атрымання ад Вас матэрыялы. Ці не маглі-бы Вы, Паважаны Грамадзянін, паведаміць нас аб цэнах зёлак, якія у Вас маюць найбольшае запатрабаваньне, а па магчымасці праслаць цэнікі. Былі-б Вам шчыра ўдзячныя.

гр. Івану Балушчы-Вігуну. Вельмі нам прыемна было даведацца, што наша праца дарма не прападае, а знаходзіць такую прыхільную ацэнку. Зьлікі ад Вас атрымалі і ў іх справе напішам Вам ліст. - Кусты дэрэню можае дастаць у садоўніцтве Stanisław Brzóska, Lomianki р/Мазыш Насеньне дэрэню на зіму трэба стратэфікаваць г.зн. перасыпаць вільготным пяском у скрынцы, якую трэба закапаць ў зямлю на 1/2 мэтра. - Насеньне Дзягелю можае купіць у фірме В. Гарнушэвскі ў Варшаве, Гале Міровске; 100 гр. каштуе 3 зл. 60 гр., 10 гр. - 60 гр. І порцыя 25 гр. Насеньне дзягелю трэба сеяць у восні, зараз пасяля збору. Дзе купіць насеньне Gorzkniaka kanadyjskiego-ня ведаем; запытайцеся п. інж. Гаврыленкі. - З прасланых Вамі назоваў расьцін мы знайшлі толькі два: 1. Herb - укр. Базник, хобза, сабача або ялова бузіна, вязовіна, хобзіна. лат. Sambucus Ebulus. 2. Krzescina rozpolita - укр. Шанта, Жилава, Сандра, Шандра, Шмандра. лат. marrubium vulgare Запатрабаваньне першага вялікае, другога - сярэдняе. Калі знойдзем тых два - напішам. - Не радзім Вам плянтаваць гэтак шмат гатункаў. Лепш выбраць 2-3, а затое ў большай колькасці. Чым большая колькасць аднаго тавару, тым лягчэй яго прадаць.

гр. Язэпу Пагуда. Пакуль што курсаў арганізаваць ня зьбіраемся. Зьвярніце ўвагу на курсы, якія ладзіць Украінскі Тэхнічна Гаспадарчы Інстытут, і аб якіх мы пішам у гэтым №.

гр. А. Кунляю, А. Гаворку, М. Емельянчыку, К. Галовку, П. Карпенюку, П. Зайку. А. Шайку, Я. Гану. Грошы ад Вас атрымалі. Дзякуем.

гр. Ул. Дунцу. Табліцу вышлем зараз па атрыманьні з Львова.
гр. Я. Дубягу. Аб карысцях сяброўства ў Т-ве "Пчала" даведаецеся з артыкулаў папярэдніх нумароў "Бел.Борці". Заданьне Т-ва - дапамагчы нашым пчаларом наладзіць сваю гаспадарку так, каб яна давала найбольш даходу, наладзіць збыт мёду і воску і даставу вузні і пчаларскіх прыладаў. Вош тых карысці. Як запіска знойдзеце ў перадавіцы № 2-3 "Бел.Борці".

гр. М. Галіцкаму. За добрыя пажаданьня дзякуем. Жыцьцё пчол Матэрлінка ёсьць у польскай мове і можна набыць у кожнай вялікай кнігарні. Цана 10 зл. Праца "Тэорыя Гэрштунга" ня ведаем.

Усім падпішчыкам ня ўрэгуляваўшым падпіскі за 1934 г. Просім прысьпяшыць з высылкаю грошаў, якія рэдакцыя вельмі патрэбная ў сувязі з пераходам на выдаваньне "Бел.Борці" друкарскім спосабам.

П р ы м а е ц я п а д п і с к а н а 1 9 3 5 г о д
на адзіны беларускі мясечнік пчаларства і мядова-лекарскіх зёлак

Б Е Л А Р У С К А Я Б О Р Ц Ь

Надпісная плата:

на год.....5 зл.

на паўгода.....2 зл. 50 гр.

на 3 месяцы.....1 зл. 50 гр.

Заграніцу - удвая даражэй.

Цана абвестак паводле ўмовы.

Падпішчыні, якія ўносяць да 1 лютага 1935 г. падпіску за год, атрымаюць прэмію - 2 порцыі насеньня найлепшых медадаў, а тых, што ўносяць падпіску за паўгода, атрымаюць 1 порцыю.

Адрэс рэдакцыі і адміністрацыі - Вільня, вул. Каралеўская, 3-8.
Рэдакцыя адчынена ў аўторкі і пятніцы ад 10-14 гадз.

Выдавец-Рэдактар Л. В о й ц і к а в а